

מזל טוב... מזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

3.9. דורית בסו
אמיר רוזנטל
עדן נמנוב
ברק יהודה

4.9. מרדכי בן-נתן
הדס כהן

5.9. ונסה ויסבורט
יאיר בן-זאב
ארז מרציאנו
(נכד-גרשמן גדויס)
סטפני ריפקינד
דניה חייט (נכדה)
דוד כהן (נכד)
ברנדה סמיט

6.9. קלמן לחוביץ **בן 60**
מרגלית (סלמקל) שחר
נועם שיין
אלינה פרחי
(נכדה-וטרמן)
אבידן פינק
דין גולדנברג
(נכד-שוורצמן)

7.9. יונית (גליק) בלומנטל
שרי שובל
עפרה משיח
סת הירס
רחל ריפקינד

8.9. יצחק בן-דוד
חניתה בן-דוד
שלמה בלר
(נכד - טנא)

9.9. מוסי המאירי

** ימי נישואין **

3.9. מרי וגדעון נוה
מרגלית (סלמקל) וערן שחר

5.9. רימונד וראובן גוטר

6.9. רג'י וג'ייסון פרלסון

7.9. רינה ויואב עדר
מיכל ורובי המרשלג

8.9. רחל ורפי שיינגזיכט

9.9. עידית וליאור שוורצמן

ב ת נ ו ל ד ה

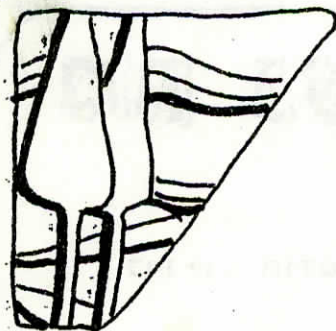
ב מ ז ל ט ו ב

להורים: ריטה ורומן

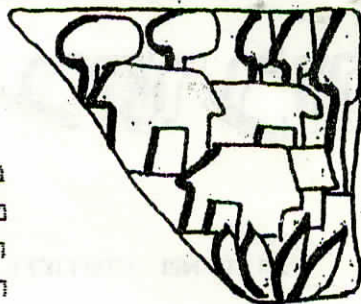
לאחים

ולכל המשפחה הענפה

מה נשמע?

ביום שבת ה-26.8, לאחר אימונים
מפרכים, יצאו 23 (!) ילדי כפר
הנשיא בגילאי 10 - 7 לתחרות
ה'דג'יים' בעמידה.
הילדים חזרו עמוסי מדליות ותעו-
דות, ומלאי חוויות. (מסר דודיק)

* המבקר בתלתון הצעיר ישמח לגלות שנכנס דור חדש של מטפלות לעבודה
שם. גלי פ. וענבל ע. אזורו אומץ, והסכימו לחנך לנו את הצוציקים
התוססים. מאחלים להם הצלחה וגם קצת הנאה.

* לגבי תוכן האסיפה ביום ראשון יכולים להיות חילוקי דעות, אך נדמה
לי שלא יכול להיות ויכוח לגבי טיב השידור ל'פזלאות' שצפו במתרחש
בבית. עשר, דישון, פשוט עשר! במיוחד מצא חן בעיני איך שסידרת
את המיקרופון כל פעם מחדש, לפי גובה הדובר(ת).

* מתחילת שנת הלימודים הנוכחית יש לנו תלמיד בבית הספר הטכני של
חיל האוויר בחיפה. ארי שלברג התחיל ללמוד שם, ולפי התכנית יסיים
שם כיתות י' - י"ב. מאחלים לו כייף והצלחה.

* בעקבות מבול השזיפים היורד עלינו בזמן האחרון באמצעות גבי א.
אנו מביאים לכם בע' 16 מתכון לעוגת שזיפים שהתקבל מ-ריטה נזה
(באמצעות עלון כפר בלום):

* מהגד"ש - (בחטף, בעמידה מול המרפאה):
השבוע הסתיים קטיף הכותנה. "היבול נראה טוב עד טוב מאד,
לא סופי." אומר גדי. מתחילים לעקור בוטנים ('לעקור' - זהו המונח
המקצועי) בחולה. אחרי ראש השנה יתחיל קטיף הכותנה.

* לא לחינם פגשתם את ילדי גן 'רימון' בחדר האוכל בארוחת הצהרים
במשך השבוע. הגן שלהם עבר שיפוץ הכולל התקנת תקרה אקוסטית, הח-
לפת מסגרות העץ בחלונות לאלומיניום, וצביעת הבית כולו מבחוץ.

* כל מי שמחפש את ג'יין תלם בחדר המלאכה שלה יצטרך להבא לנדוד
למבנה ה'נעורים', לשם עברה השבוע. השטח שהתפנה ינוצל ע"י הגנון.

אומרים שחודש אוגוסט באירופה היה החם ביותר
מאז שהתחילו ברישום נתונים!

גם אצלנו לא היה קריר בדיוק - אבל אם תתאמת התחזית,
תקראו שורות אלה כבר אחרי ירידה מסויימת
במידות החום. וכך מאחלת לכם,

אנגה

מה נעשה בספטמבר בחורבות

לפנינו חודש עמוס באולם 'דדו' - לחברי כפר הנשיא ולתושבי האיזור.

כרטיסים נמכרים מראש באזור, ואנחנו מקבלים תשלום עבור שימוש באולם. לתושבי כפר הנשיא יש בדרך כלל הנחה מסויימת.

ובכן:

ביום שישי - 8.9.95 מגיעה אלינו באמצעות המועצה להקת רקדנים ידועה ומאד מומלצת בתכנית ריקודי עמים

"דרך המשי"

זהו מופע מחול מרהיב ומלא קסם המציג מכתר מחולות-עם ממזרח עד מערב - בביצוע משפחת אקילוב, שעלתה לארץ מפשקנט לפני שנתיים. הם ממשיכים מסורת משפחתית עתיקת-ימים

התכנית מתאימה לכל המשפחה - מאד כדאי לראות

מחיר הכרטיס: 10 ש"ח (לחברי כפר הנשיא: 5 ש"ח).

ביום שישי - 15.9.95 חברה פרטית מביאה לאולם:

"פלפוס" ילדים סורגים לאלהים

זוהי תכנית טלויזיה פופולארית - מתאימה לבני הנעורים ומעלה.

שעת תחילת המופע - 22.30

מחיר הכרטיס: לאנשי כפר הנשיא: 30.00 ש"ח

לאנשי האזור: 40.00 ש"ח

כרטיסים בערב המופע (גם לחברי כ"ה!): 50.00 ש"ח

בשבת - 16.9.95 תרבות פנימית (לכפר הנשיא בלבד)

קונצרט מפי זמר האופרה - בועז סנטור

ללא תשלום!

ביום שישי - 22.9.95

לני יודאיקין

יספר מחוויותיו במהלך ביקורו במזרח אירופה

וכמובן ב-24.9. ראש השנה

טלפוניה, בזק ושאר עב"מים

כל שבוע והצרות שלו. על כל פתרון צצות 3 בעיות חדשות ואפילו חוקי מרפי מתגמדים לנוכח המציאות. אני יוצא מדעתי בקוים היוצאים ונכנס לקריזה בקוים הנכנסים.

אני עומד להגיש תביעה למשכורת מבזק ואולי יסדרו לי גם את הפנסיה וותק התחלתי של 25 שנות עבודה.

אגב מסתובב וירוס מחשבים חדש: בכל 3 דקות מופיעה על המסך הודעה המבשרת על השרות המעולה של בזק. זה לא מזיק זה רק מה-זה-מעצבן.

אבל לעזאזל עם העובדות. לחש את מילות הקסם "כן לטלפון" ומיד יהיו לך...אה...אה...כן...לטלפון... טוב לא חשוב מה שרציתי לאמר הוא:-

העברנו את כל החברים לחיוג צלילים TONE DIALING ולהסבר מפורט יותר על הסכונים והסכויים קראו את המוסף בסוף העמוד.

עליכם רבותי, להעביר את המפסק הנמצא בכל טלפון למצב צלילים, או "T" או Tone. מי שאין לו טלפון כזה מתבקש בכל לשון של בקשה להודיע לי לטובת תיפקוד המרכזיה - ושוב הסבר במוסף.

עד כאן למי שאין סבלנות ובהמשך פרוט נוסף:-

המוסף לב"ל

חיוג צלילים מאפשר חיוג מהיר יותר, מדויק יותר, אמין יותר וכן מאפשר שמוש בשרותים שונים שלא ניתנים בחיוג רגיל (למשל טלמטר 055 וכדומה).

חיוג צלילים דורש תכנות השלוחה במרכזיה לאפשרות זו ולאחר מכן העברת מכשיר הטלפון עצמו למצב זה. את התכנות אני מבצע במרכזיה ואילו את העברת המכשיר למצב חיוג צלילים יעשה כל בעל טלפון כפי שהוסבר לעיל.

במרכזיה ישנו כרטיס מיוחד המיצר צלילים לכל טלפון שהגדר במרכזיה כבעל אפשרות לחיוג בצלילים. הכרטיס הזה מסוגל להעביר 8 חיוגים בו זמנית. במידה ויש יותר משמונה חיוגים בו זמנית יוצר "פקק" ושיחות לא יצאו אל הפועל.

מכשיר שהוגדר במרכזיה לחיוג צלילים אבל לא העבר למצב זה פיסית, יעבוד בשיטת הפולסים האיטית ומאליו שרבים הסכויים ששמונה שיחות יחוייגו בו זמנית דרך הכרטיס והוא יסתם...

... ועל כן אני מבקש מכל אחד שברשותו טלפון שאינו מסוגל, רוצה או יכול לעבוד על חיוג צלילים, להודיע לי כדי למנוע את אותה "סתימה" במרכזיה. ויברך אתכם הבאבא-סאלי.

אני מבטיח לכל אחד שיחליף את הטלפון שלו לטלפון צלילים או ירכוש בדרך כלשהי טלפון כזה, שאעביר אותו לחיוג צלילים מיד לכשיוודיע לי על כך ולכן אין צורך "לשמור".

להת. דוד

אז מה, קראת עד הסוף? מאזוכיסט!

בימים ב', ג', וד' (4 - 6 בספטמבר)

הדמפה לתאי הכביסה תהיה סגורה

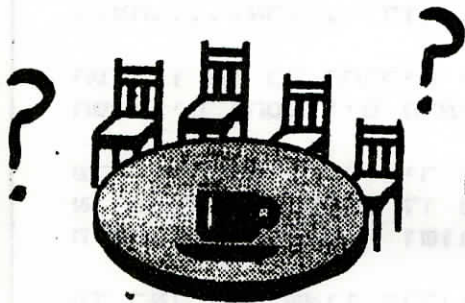
עקב צביעה.

בכניסה למכבסה יעמדו עגלות לכביסת הגיל הרך
והשרותים בלבד!

=====

התאים ייפתחו שוב ביום ה' "על הבוקר".

בתודה מראש על שיתוף הפעולה - פ מ מהמכבסה

הלו חברים! רשימת המקומות לראש השנה תלויה בלוח
מול הדלפק בחדר האוכל.

שימו לב! ב-10.9. אני מודירה את הרשימה.

להשתמע - נ ט ע

חוגים

הסבר מטעם ועדת ההשתלמות

חוג נחשב כיחידת לימוד בת כשנתיים, המתקיימת בדרך כלל פעם אחת בשבוע, מחוץ לשעות העבודה.

הסכום שיינתן לחבר עבור חוגים נע בין 250 ש"ח עד 450 ש"ח. כל עלות נוספת תהיה על חשבון החבר.

שימוש ברכב על חשבון ועדת ההשתלמות אך ורק באישור חברי הוועדה.

מי שלומד במסלול לימודים אחר, אם מלאים או חלקיים, לא יקבל השתתפות הוועדה בתשלום על חוג.

לגבי לימודים מלאים או חלקיים (יום בשבוע) יש להרשם לפי הנוהל הרגיל ברשימה שתיפתח בסוף השנה. שמחה

סיפורו של מפעלון קטן כפליט

ומהגר... 1010

שנת שלום
A Year of Peace

רק כשראיתי את לוחות השנה הצבעוניים והחדשים במדפי המרכזית, קלטתי שהגיע הזמן לעניין שוב את רשת חנויות 'סטימצקי' בכרטיסי ברכה לראש השנה. זה כבר כמה שנים שהם מזמינים את כרטיסי 'ארץ הגליל' שלנו, עם הצילו-מים המקסימים פרי עבודתם של צלמינו: ראובן מ., נורית, יוחאי, פיל, אסף ס. ואריה (מדריך התלתון הבוגר).

אבל לא ציפיתי להתלהבות כה גדולה ולהזמנה של 4,000 כרטיסים! שבוע קודם נאלצתי לעזוב את הסדנא שלי ליד מועדון הנעורים, לארוז ולהעביר אותה לאיחסון באחד החדרים הקטנים של המשרד של 'הגיל הרך' ולא ידעתי איך להתחיל ומאיפה. שמתי כמה כרטיסים וכלי עבודה בעגלה, והתחלתי לנדוד.

קודם כל הלכתי לבוב וביקשתי עזרה, והוא הבטיח לי שהוא ינסה לעזור. הוצאתי את הנגטיבים ושלחתי הזמנה ענקית ל'פוטו יהודה' - 200 עותקים של 20 תמונות שונות. הזמנתי כרטיסים מ'דפוס להב', קניתי דבק, מעטפות, שקיות, צלופן, מדבקות וגומיות. אבל עדיין לא מצאתי מקום מתאים לעבוד בו, ועדיין נדדתי עם הכל בתוך העגלה. התייעצתי עם מרקי. הוא הציע לי לעבוד בסדנת ההדפסים של ה'וילג'. למזלי ג'אקי הסכים, אחרי קצת שכנועים ופתאום העסק התחיל להתגלגל.

בהתחלה עזרו לי אלזה והתופרות מה'וילג'.

ביום שני, שני מתנדבים הגיעו.

ביום שלישי הצטרפו אלינו אודי ודליה עם טייפ-דקורדר ישן והרבה מוסיקה קלסית.

ביום רביעי נוספו שרה'לה ונירית,

וככה, בלי הרבה רעש ומהומה, ההזמנה התבצעה.

ארזתי את הכרטיסים בקרטונים חזקים, מלאתי חשבונית ולקחתי אותם ל-סטימצקי בטבריה. משם שלחו אותם לסניף המרכזי בבני ברק, ומשם פיזרו אותם בכל רחבי הארץ!

מתחילת השנה ועד סוף חודש אוגוסט למפעלון הקטן שלנו היו הכנסות של 10,000 ש"ח ולא רק מכרטיסים, אלא גם מתכשיטים, סידורי פרחים יבשים ודברי משי, שנמכרו לרוב בתערוכות בחדר האוכל. ועכשיו יש כמה הזמנות רציניות מגלריות שונות - לצעיפים, מפות לחלות וחולצות משי!

לא רע בשביל מפעלון שאין לו כתובת, או צוות, או אפילו שם.

ד ג י

הבדואים, השייך הקדוש ואני

לפני כשבועיים סיימתי תקופה של ששה וחצי חודשים במרפאת קופת חולים בטובא. לא היה לי מושג למה אני נכנסת, למעט הידע המועט שהיה לי ששם יש שפע ומגוון רחב מאד של מחלות גנטיות שספק אם אפגוש במקומות אחרים. קבלת הפנים שזכיתי לה היתה מאד חמה ואוהדת. אלה אנשים - למרות כל מה שחושבים עליהם - מאד אסירי תודה כאשר הם חשים שלאדם העומד מולם אכפת מהם. באופן כללי, יום העבודה שם היה מהשעה 08:00 עד 15:00 וכמעט שלא נחנו לרגע. טיפלנו באוכלוסיה של 3,500 נפשות - 2 רופאים ואחות וחצי + 2 אחיות של משרד הבריאות + מזכיר רפואי.

רוב העבודה התמקדה ב'כיבוי שריפות' - משמעות המושג של מניעת מחלות אינה מוכרת כמעט לאוכלוסיה, ולרופאים מאד קשה להגביר את המודעות לכך מאחר ואצל רוב המטופלים התשובה הניצחת לכל כאב, חולי, פצע וכד' היא אנטיביוטיקה! ואם לא אנטיביוטיקה אז כמה שהתרופה כואבת יותר ובעלת תופעות לוואי קשות יותר כך היא עוזרת יותר!

כיום, מעטים מהם משתמשים בצמחי רפואה טבעיים. השיטות בהם פגשתי היו:

- * מריחת דבש על מקום בו קיבלו חיסון או זריקה - בעיקר אצל תינוקות, לשיכוך הכאב ולהורדת הנפיחות (טוב גם לעקיצות מחרקים שונים).
- * מידי פעם הגיעו מטופלים עם כוויה איומה על אבר מסוים בגוף, ולאחר הסברים מקוטעים הבנו שהם סבלו מכאב בלתי נסבל בשריר או עצם של אותו אבר, והם מאמינים שאם צורבים את אותו אבר עם ברזל מלובן הכאב חולף... ברוב המקרים הכאב לא חלף (אחרת לא היו מגיעים אלינו) וההמשך ברור...
- * למחלות שהרפואה לא מצאה להם תשובה - הולכים לשייך קדוש - זה או אחר, משלמים היטב והוא מתפלל השכם והערב, עושה כל מיני מסאז'ים וטיפולים ולפעמים זה עוזר... (נשמע מוכר?)

מזה שבועיים אני במרפאה כאן במשק. אני החלפתי את שושי ס' והתחום העיקרי שעליו אני אחראית הוא מעקב וטיפול במטופלים עם מחלות כרוניות. העבודה כאן מאד שונה ממה שעשיתי עד כה, ויקח לי מעט זמן להתרגל. ההיענות של האנשים לטיפול היא נהדרת, ותענוג לעבוד עם אוכלוסיה כל כך מודעת וכל כך אכפתית. את האני מאמין 'שלי רוב החברים מכירים, ולכן לא אפרט כרגע. אני רוצה לאחל לכולנו עבודה משותפת ונעימה לקידום הבריאות בכפר הנשיא, ומבקשת מכם מעט סבלנות עד שאקלט בעבודה כראוי.

ביי - דליה ב'.

על הרחבת דירות

לפני זמן קצר התפרסם דוח ועדת החברה ובו החלטה בדבר הגדלת דירות. ההחלטה אומרת כך:

מסלול א' לפי צפיפות ובהתאם לתקנון שיכון הקבע;
מסלול ב' לפי ותק.

בעקבות פרסום זה פנינו למזכירות והגשנו ערעור על ההחלטה. והרי תמצית טענותינו:

(1) בתקנון שיכון הקבע, אשר התקבל באסיפה לפני כשנה, אין כלל סעיף שדן בהגדלת דירות. יש סעיפים שדנים ב"זכאות לעבור לדירת קבע" ו"מעבר משיכון קבע אחד לאחר". ועדת החברה הוסיפה פרשנות משלה לסעיף "זכאות לעבור לדירת קבע" והיא רוצה לישים את הקריטריונים שלו לנושא הרחבת הדירות. לדעתנו יש לדבוק בתקנון, בכתבו ובלשונו, וכל פרשנות או שינוי חייבים להגיע לאסיפה.

(2) בעבר נחשבה דירת 54 מ"ר כדירת קבע. לפני מספר שנים הוחלט במזכירות שדירה כזאת צפופה מדי למשפחה עם שלושה ילדים. סוכם שבהיוולד ילד שלישי תקבל המשפחה תוספת של חדר טרומי. הרעיון מאחורי החדר הטרומי היה שכאשר אחד הילדים הגדולים יצא מן הבית לבית נעורים - אפשר יהיה להעביר את החדר הטרומי למשפחה אחרת שבינתיים גדלה ל-3 ילדים.

המצב האידיאלי היה אילו יוכלנו לתת לכולם דירות גדולות ומרווחות, כמקובל היום בתנועה הקיבוצית (ובמעמד הבינוני בארץ ובעולם). אך מאחר וזו שאלה של כסף, ובינתיים לא נראה שאפשר יהיה להגדיל מידית לכולם, יש לעשות זאת בדרך כזאת שלכולם יהיה אותו סיכוי. אין הצדקה להיטיב עם שכבה אחת בלבד בגלל ההבנה לצרכיהם ולהשאיר שכבה אחרת מאחור, שנה אחר שנה. המשפחות הצעירות עוברות ממילא לדירות בבניה החדשה. דירות אלה גדולות ונאות וכל מחזור בניה גדול ומרווח מקודמיו. אמת: הבניה נעשית בקצב איטי ובלתי מספק, אך בכל זאת אנו רואים שמשפחות צעירות לא מעטות עברו בשנים האחרונות למגורים חדשים ומשופרים. נוסף לכך, אם נתמיד בשיטה שהתחלנו בה בעבר, להוסיף חדר לכל ילד שלישי, יש לכולם סיכוי טוב לדירה מרווחת תוך פרק זמן סביר.

לעומת זאת, אם נפעל לפי החלטת ועדת החברה, שרוצה לעשות קפיצת מדרגה למשפחות הצעירות ולהוסיף חדר לילד שני בדירת 54, הרי, כפי שפורט בדוח שלהם, זה יותר בין 2 ל-3 הגדלות לפי ותק - וזה במידה ואכן נקבל הגדלות כל שנה. זה יחייב את החברים המבוגרים לחכות בין 15 ל-25 שנים כדי להגיע למה שהיום כבר נחשב כסטנדרט.

עלי לציון כי גם אצלנו, שני שלוש ממגורי המשפחות הם כבר מגודל 64 מ"ר ומעלה (90~ דירות גדולות לעומת 60~ של 54. לצורך ענין זה לא הבאתי בחשבון דווקים וזוגות צעירים ללא ילדים).

אחזור על דבריו של פרדי כהנא, שהיה מתכנן הבניה הראשי של התק"ם: "כמעט אי אפשר לקיים קיבוץ כאשר פערי השיכון גדולים". בכל העולם המגורים הם הממד הבסיסי לרמת החיים של האדם ואם קיים פער גדול בנושא זה בקהילה קטנה כמו שלנו, ללא סיכוי לתקן אותו, זה יוצר כעס, מזירות ורגשות קשים. מנהיגות הקיבוץ (האם קיים דבר כזה אצלנו?) חייבת לדאוג לכך שהפערים הגדולים ייעלמו בקצב סביר ונראה לעין.

בתמצית אציון שוב: טוב שהמשפחות הצעירות עוברות לדירות חדשות ורחבות. בנוסף עלינו להמשיך בהחלטתנו להוסיף חדר כאשר נולד ילד שלישי. אך במקביל חובה עלינו להקדיש סכומים ניכרים, אפילו על חשבון צריכה אחרת, ולהוסיף כל שנה לפחות 10 יחידות לפי ותק. כי אם השיוויון הבסיסי ביותר אינו קיים עוד - איפה נותרה הקבוציות?

והערה נוספת לוועדת החברה: תקנון שיכון הקבע עבר באסיפה. חברים הצביעו עליו בדיוק לפי הכתוב בו. אם יש בדעתכם לפרש את הדברים אחרת מאשר הם רשומים, עליכם להביא לאסיפה בקשה לשינוי התקנון.

צפורה, בשם ועדת הגיל
המבוגר וחברים נוספים

לפני שבוע ג'ק גולן כתב בטור החדש
שלו על ביקור הקבוצה הקטנה של חברי
כפר הנשיא בברלין, ועל התרשמויותיו
שלו, ושל רות באופן מיוחד. באותם
ימים ממש ביקשה העורכת שאראיין את
ג'נט ולוי ג. באותו נושא. למרבה
הפלא גיליתי סיפורים שונים ותגובות
קצת אחרות, כפי שבוודאי קורה לכל
אחד ואחד מאיתנו שחוזר - אחרי שנים
רבות - ל'כור מחצבתו'. ג'נט היתה גם
היא בת 9 בעוזבה את גרמניה... ולא
זוכרת כלום. לא בית או שכנים, לא
חנות, רחוב, בית ספר.

כדבריה, היא כאילו התחילה חיים חדשים בהגיעה לאוסטרליה ומחקה את
כל שנות הילדות האלה מזכרונה. רק דבר אחד לא שכחה, וזאת השפה,
ותוך יום-יומיים מצאה את עצמה שוב מדברת גרמנית שוטפת.

בכל זאת, ג'נט מאד התרגשה מביקור בבית הקברות היהודי הענק והישן
ב-Weissensee, ששם מצאה את קבר אביה (הביאולוגי) וסבתה. בית קברות
זה מפורסם בכל אירופה, לא נהרס משום מה - אולי היטלר רצה הוכחה
לדורות הבאים, שאכן היו פעם המון יהודים בברלין. הדישום קיים מאז
שנת 1820 ועד לפרוץ המלחמה נקברו שם כ- 120,000 מבני עמנו. קשה
לזהות הכתוב על המצבות במידה ועדיין קיימות, אך לכל קבר יש
המקום שלו בשטח, בדיוק על פי הדישום על הנייר!

לוי וג'נט נהנו מן העיר המעניינת הזאת, כמעט כמו כל תייר רגיל.
מחיי התרבות העשירים והפארקים המטופחים. לא רצו לפגוש ולהתארח -
והיתה אפשרות - אצל אנשי המקום, והסתפקו בשיחות חולין עם אורחים
אחרים במלון, וכו'. גם לא קנו אף "סובניר" (מזכרת) בגרמניה.

מברלין נסעו לפראג, ומשם 'קפצו' למספר שעות חזרה לגרמניה,
לפלנקנטין, עיירת הולדתו של לוי, אשר במזרח גרמניה של פעם. הוא
היה כבר בן 14 כאשר עזב, וכמובן זוכר את הכל - כאילו היה זה
אתמול. כהיותו נער, פלקנטין היתה עיר בת 16,000 נפשות, ועכשיו
גרים בה רק 10,000 תושבים. הסיבה לכך סגירת חרושת הטקסטיל,
והמקום הפך לעיירת קיט ונופש. 12 משפחות יהודיות בלבד מנתה
הקהילה היהודית - ללא בית כנסת, אך עם "שטיבל". גם בית הקברות
היה בעיר שכנה. לוי מצא את בית הוריו כמו שהיה, והסביר שמיכל,
ינקל וראובן מבית מנדזיגודסקי גרו בקומה הראשונה, ומשפחת גניסלב
קומה מעליהם. הדירה היתה נעולה - איש לא היה בבית.

גם בית הספר עדיין עומד במקום. היה להם רושם שהעיריה מאוכלסת
לרוב בתושבים צעירים, שבאו לאזור לפני כ-25 שנים, כי לא פגשו
אנשים זקנים שאולי היו זוכרים את המשפחה.

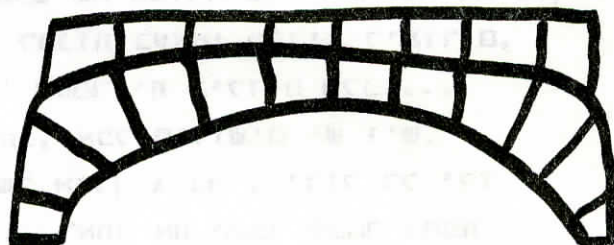
פרט מעניין - בשנת 1946 לוי שהה בגרמניה כחייל כוחות הברית
ה'כובשים'-משחררים. אז הוא הרגיש אחרת - אז היה סיפוק עצום
בראותו את החורבן ואת המפלה. עכשיו, כתייר, שבוע בברלין המשו-
קמת והמשגשגת כל-כך פלוס ארבע השעות בעיר הולדתו הספיקו לו כהח-
לט. הוא לא יחזור לשם.

לשניהם, כמו בוודאי ליתר 260 המשתתפים בביקור, היתה זו חוויה
שהיו חייבים לעבור, על מנת להשכיב את הזכרונות במנוחה נכונה.

שמעה - אלזה

סיפורים בעיקר מן הניכר

נכון, הייתי בבדלין, עיר מולדתי, שישים ואחת שנים אחרי שעזבתי אותה. הרמתי שלושה פירורים מעבדי הרחוק, ועל אף שנתבקשתי לספר, אין פה סיפור. אז בואו נעזוב את זה.

אבל אחר כך נסענו, עין-יה ואני, לטייל בסקוטלנד, ושם, בתוך מכונית שכורה, היה נחמד ללכת לאיבוד. והנה, על שפת כביש צדדי שהוביל כביכול לשומקום, שלט מאיר עיניים. תחנה הידרו-אלק-טרית! מרכז מבקרים. כמובן שלא עמדתי בפיתוי ונכנסנו. ביתן מטופח ודשא מסביב, סקוטי חמור בפנים, ומסביב ממצד עתרת מקבל הסברים על תחנה הידרואלקטרית, שמייצרת פי 160 יותר חשמל ביחס אלינו, במשך היום, ובלילה אותה טורבינה שואבת את אותם המים בחזרה אל המאגר הגבוה, ולמחרת חזור חלילה. 'אנרגיה שאובה' זה נקרא. הסיור כלל נסיעה ברכב מיוחד בתוך מנהרה באורך קילומטר, ומבט על חדר המכונות האדיר החצוב כולו בוך הסלע של ההר. כל הדבר הזה, שעלה מליונים רבים, משתלם רק בגלל ההבדל העצום בין מחיר החשמל ביום והמחיר בלילה.

לבושתי לא היו לי מזומנים לשלם את דמי הכניסה, ובכל זאת נתנו לי להיכנס. אז הסברתי להם מדוע הייתי מעוניין באופן מיוחד לראות את המפעל. סיפרתי על התחנה שלנו, ולבסוף, במקום דמי הכניסה שלי, הז-מנתי את כל עובדי התחנה, כ-50 סקוטים, לסיור מודרך חינם אין שקל בתחנה שלנו...

יותר מאוחר הגענו ללונדון, ושם בעקבות תאום מראש נפגשתי עם חלק מקבוצת ה-BRIDGE, ששהו כאן אצלנו ב-1966. חברים יזכרו אותם אולי, בגלל שתי זמרות בלונדיניות, ג'ולי ומנדי, שהנעימו כל אירוע בקולותיהן כאן באותו זמן. עתה, כאשר כולם בנו את חייהם, וגם הגיעו לשיא השגיהם, הם נשארים מלאי התפעלות מהחווייה שכפר הנשיא והשהות שלהם פה היתה בשבילם. ביטויים כמו "בלתי-נשכח", "משפיע לכל החיים", "בונה-אופי" וכו' הדהדו שם בגינה היפה בדרום לונדון. כולם ללא יוצא מן הכלל ביקשו למסור ד"ש חם לכל מי שזוכר אותם, ולכפר הנשיא בכלל.

ומאחר שכבר מזמן חזרנו, אפשר גם למסור לכם שבחפירות במצד עתרת לא נמצאו השנה שום ממצאים מעוררי עניין מיוחד, אפילו למתלהבים מכלי חרס. עובדה.

ט ו מ י - אז זה הכל -

סיפריה בעידן המחשב

השבוע קראתי ב-TIME MAGAZINE ישראלי, בנושאים עצומה על 'המהפכה בחינוך' דרך cyper-space, המאפשר לכל תלמיד לבנות בעצמו תכנית לימודים, ולחפש מידע באופן עצמאי - ואז הגעתי לספריית הילדים שלנו... אמנם אין קשורים שם עדיין ל-internet, אבל חידושים יש ויש. בתכנת מחשב מיוחדת, שהוכנה בעזרתו של אילן גינת, יכול כל ילד להעלות ספרים לפי נושא שמעניין אותו, לאתר את הספר שבחר במפת המדפים ולאן לחפש ספרים נוספים של אותו מחבר (או מאייר). אפילו ילד קטן, ברגע שהוא מסוגל לקרוא, יכול ל"שוטט" בין הקטגוריות השונות - מ"אגדות" עד "תנ"ך", דרך "חלל", "מכשפות", "קומיקס" ועד "שואה". אפשר לבחור גם לפי שכבת גיל, לפי שם המחבר או המאייר.

מתוך 5,000 הספרים בספריה מקוטלגים כעת כ-2,000, וילדי כיתות ה' + ו' כבר עוזרים באופן פעיל במלאכת הקטלוג לפי הנתונים שמספקת הספרינית, רחל גינת.

"במשך החופש הספריה היתה פתוחה כמעט רצוף" אומרת רחל. "גם כשאני לא נמצאת אני יכולה לסמוך על הילדים, ולא קורה שמתנהגים לא כראוי שם. במשך שנת הלימודים בכוונתי לפתוח את הספריה כל יום אחרי הצהריים." היא מצביעה על מזרונים באחת הפינות, ומסבירה שיש גם אפשרות לשכב ולקרא. מאד חשוב בעיני רחל לפתח חיבה לספר בגיל צעיר עד כמה שאפשר. לכן מוזמנים גם הגנים פעם בשבוע למפגש, לפי קבוצות גיל קטנות.

סך הכל, מקום חי, תוסס ומתפתח לפי צרכי הילדים. בואו לדאות.

(התדשמה - אנגה)

ח' באלול תשמ"ז (1987) - שרון ליפא

מכתב פתוח לשמואל

אדיק א.

לשמואל שלום,

כשהצלחתי להרגיז את אבי, עליו השלום, לעיתים נהג לא לדבר אלי במישרין, אלא רק דרך אימי בנוסח:

- תגידי לבן שלך שהוא צריך להתאמן בפסנתר!

- אבא אומר שעליך להתאמן בפסנתר...

הוא ידע ואני ידעתי שזה משחק ולמחרת בבוקר נדבר זה עם זה והסיבה לשיחה המוזרה תישכח. אני מניח ששיחה באמצעות צד שלישי אירעה במשפחות רבות ואחרות. כל עוד ששורת אהבה במשפחה, אפשר לחזור לסדר היום למחרת היום.

אבל, אם אתה זקוק לתווכה של שרה על מנת להבהיר לי דברים, אזי אני בטוח שמחר, מחרתיים, מתישהו, נוכל לדבר זה אל זה כתמול שלשום, ואני לא גרמתי לזה.

שמואל, תוצאות הבחירות לתפקיד המזכיר בקבוצה זו מצביעות על חברה מפולגת. לא, אל פחד, אני בא לערער על התוצאה. בחרנו באין מזכיר ויש לנו בעיה. ערעורי נעשים על תהליכים שפוגעים ברקמה החברתית שלנו או בדמוקרטיה הקבוצית שהסחף של "סמוך על המוסדות ושתוק" מכרסם בה. מה שיריבי במאבק האידיאולוגי - קיומי שמתחולל בכפר הנשיא ב'כנים "פוליטיקה" או "פיליבסטר", איננו נסיון מצידי להחזיר את מחוגי השעון למנסורה, אלא מאמץ להעמיד תמרור הזהרה: הדרך שאתה וחבריך הולכים בה, אינה חלקה ובטוחה, אלא רצופת מהמורות ושוליים נמוכות. הפצע החברתי יגליד אם חברים ידברו זה עם זה ולא דרך צד שלישי, לא בצעקות באסיפה: "פוליטיקה!!" "נמאסת!!" וכדומה.

לעולם לא אבין מדוע בכל פעם שפניתי למזכירות וביקשתי דיון בערכים בסיסיים או בקווים אדומים, התנגדת בתוקף וחברי המזכירות אמרו "אמן" אחריו. סימן שאתה צודק או שהרכבי המזכירות היו כאלה? אני שואל אותך: האם אין לך קווים אדומים עקרוניים מלבד הרצון להשרד בכל מחיר? האם מתוך אכזבתך מחיי הקבוצה או מפחד שכל הצעירים יעזבו אותנו זרקת את כל מה שהביא להקמת ישוב קבוצה באזור קשה זה? והפלא הוא שלמרות שזה ארבע-חמש שנים שאתה צועק: "סוף הקבוצה קרב". הקבוצה קיים וקיים לא רע.

אילו כתבת שיש לחפש מנהל כלכלי חיצוני שיפעל ליד מזכיר פנים (מעין עובד סוציאלי) לפני שהוצע שמעין ורחלי יכהנו ביחד, הצעתך היתה יותר אמינה. אבל שתקת, למרות ששתי חברות אלו עם כל תכונותיהן הטובות (ואינני לוועג), אינן מתאימות יותר לתפקיד כפי

שאתה הגדרת אותו, יותר משרה. למה שתקת והתעוררת רק כשנותרה מועמדת יחידה? שמואל, מה שמפריע לי הוא שמספרים לנו סיפור הדומה לחלום האמריקאי האומר שכל נער מוכר עיתונים. יכול להפוך למליונר. זה נכון, אבל תמיד שוכחים את העובדה שרוב רובם של מוכרי העיתונים. לא הופכים למליונרים בעולם הקפיטליסטי הטוב. אתם מספרים לנו על מקומות שבהם השינוי הצליח. אינכם מזכירים את המקומות שבהם הוא לא הצליח. מדוע בנאות מרדכי ירדו מחלק מן השינויים? מדוע המנהל החיצוני באילת השחר נכשל (עדות מי שהיה מרכז משק). שמואל, האם לא יתכן שהרבה חברים רוצים שינויים ולא שנוי כשיטה? זה לא סמנטיקה - יש הבדל.

האם לא מובן לך שבשיחות ליד השולחנות, בחוגי הסברה, בעלון - בכל מבול השכנוע הזה - חברים, חלקם מפוחדים מחזון בית אורן, חושבים שאולי הקדוש ברוך הוא ברא את ההפסד ביום השמיני, את הפרדת החברה מן העסק ביום התשיעי, ושכר דיפרנציאלי ביום העשירי...?

למה החברים הותיקים מפוחדים אתה שואל? שחה לי חברה ותיקה: המפעל הוא המפרנס העיקרי של הקבוצה. מה יהיה לנו אם ייכשל? מה יהיה איתנו? אף אחד לא אמר לה שמן הבטוח הלאומי כל פנסיונר מקבל כ-900 ש"ח לחודש. לכל חבר יש קורת גג וחוק זכויות הדייר מונע הוצאתו ממנו. לא יוכלו לעקל את רכושו הפרטי. ויש ענפי חקלאות שמרוויחים לא רע. ממה יש לפחד? שמואל, המידע הרלוונטי לא מגיע. החבר ברחוב יודע שעדיין לא קיבלנו שום הסדר בנקים ראשון? הוא רק יודע שבהפרטת ענף המזון הוא "כאילו" יאכל שלוש ארוחות ברמות קורדון בלה (Cordon Bleu). אילולא כתב אפריים מה שגרם לרוגז אצל רבים, מאד יתכן שחברים היו מקבלים את עמדתך בשלווה.

אבל אפריים טרף את הקלפים וחשף את הג'וקר: מי שלא בעד השנוי, אסור שימלא תפקיד רגיש - לא מזכיר, לא רכז משק, לא רכז משאבי אנוש, לא רכז ועדת חברה גם לא רכז ועדת קליטה. הוא הקיצוני הימני היחיד? הלוואי. ישובים אחרים שהלכו לתהליך שנוי, במקרים רבים, שיתפו בצוות הבדיקה חברים שלא היו בעד השנוי. אתם לא עשיתם זאת. יש לך הסבר?

שמואל, כשניפגש במדרכה, ביום שבת, אני מקווה שנחליף ברכת "בקר טוב ושבת שלום".

אריק א.

בתגובה לאסיפה / דוד אלמון

מאחר והייתי בנסיעה לא השתתפתי באסיפה אבל אני רואה לעצמי חובה להגיב על שנאמר בה. ברצוני להבהיר לחברה את המצב לגבי כל אותם תקנונים ושאר ענייני קליטה. ישנה ערימה רצינית של חומר בכל הנוגע לקבלת נקלטים חדשים ובמשך השנתיים בהן כהנתי בתפקיד נסיתי לרכז את הכל ולתמצת למצב שגם בני אנוש יוכלו לשתמש בחומר. החומר הוא רב מדי ואין פלא שועדות הקליטה השונות לא השתמשו בכל המסמכים שבו.

לקראת סוף הקדנציה הבאנו שני מסמכים עקריים למזכירות. "תצהיר" שבו חותם הנקלט על מצבו מכל הבחינות שמענינות אותנו: כספית, פלילית, בריאותית, מצב המשפחה, הורים נתמכים, ערבויות וקשרים כספיים אחרים היכולים לסבך אותנו.

התצהיר הוא הבחינה שלנו את הנקלטים וכסוי משפטי למצב ביום קבלתם לקליטה. "הסכם קליטה" - הוא המסמך שבין הנקלט לבין הקבוצה והוא מכסה, משפטית, את המצב מיום הקליטה והלאה. שני מסמכים אלו מכסים את רוב הדברים שהם "ממש דיני נפשות" כפי שנאמר באסיפה.

בקבלי את הועדה היו כ 7-8 מסמכים שונים להחתמה, בחלקם הגדול לא רלוונטים ו/או לא תקפים מבחינה משפטית (ה"תצהיר" למשל, היה בשם קבוצה הגושרים). לא דובר על מבדקים גרפולוגיים או אחרים מאחר ומעשית היינו סגורים לקליטה עקב מצוקת דיור. הקליטה היתה מיוחדת: בני זוג של חברים ועליה שעברה בית ראשון ושני במולדת.

הועדה ירבה 3-4 פעמים לעסוק ייחודית בנושא, ותאמינו לי נעזרנו בבקבוק יין כדי לעבור את הישיבות המשעממות האלו, אבל ראינו את חשיבות הענין והבטחתי למזכירה דאז שלפני סוף כהונתי אשים על שולחן המזכירות את הטיוטה למסמכים עליהם יתחמו הנקלטים. כמו כן עמדתי על כך שהענין יעבור דרך המזכירות ויקבל את תוקף האסיפה. בהמשך ישבנו פעמיים שלוש עם המזכירות כשישיבה האחרונה השתתף גם עורך הדין שלנו - קופרשמידט.

המצב היום הוא שהטיוטות הללו הן בידי המזכירות וקבלה אותם דווקא חברת המזכירות רחל (כו, הגננת שאמרה לוועדת הקליטה "לכו לעשות שעורי בית"). מבחינתי המסמכים שאמורים לכסות כמעט את כל הנושאים שדובר בהם באסיפה, נתקעו במזכירות ויש לשאול מדוע לא העברו הלאה לאשור האסיפה?!

ולכן נראה לי שזו חוצפה והתחסדות יוצאים מן הכלל של שני חברי מזכירות (דאז לפחות) שהטיפו לאסיפה על חשיבותם של תקנונים וחוזים, בעוד אותם חוזים עצמם שועדת הקליטה השקיעה זמן ומאמץ בהכנתם, יושבים מזה מספר חודשים אי-שם בנבכי המזכירות (כאבן שאין לה הופכין?).

אני מניח שמי ש"פיטר אותי מהועדה" בהבל פה, אינו זקוק לעובדות טורדניות. מספיק שישפוך מילים אל מול המצלמה ויחייך חיוך גדול ועגול - נכון שבי?

לגבי הועדה עצמה, יש להבין שהמרכזת חדשה בתפקיד וצריך להיות כמעט עורך דין כדי להתמצא בחומר. יחד עם זאת לא ברור לי מדוע לא נעזרו בי בישיבות הראשונות, שהרי חרשתי לאורך ולרוחב את התקנונים. חבל, וחבל שלא הייתי באסיפה.

אני מודה ומתוודה שחוסר הדיוח שלי לחברה היה אחד הגורמים לאי הבהירות באסיפה וזאת ביחד עם גורמים שוליים כגון חוסר ענין כללי של החברה בנושא.

בברכה - (אל-תעשו-אותי-אנונימי) דוד

המבחן נועד לבדוק את הידע וההבנה של המועמד בתחומי הידע הנדרשים למשרת. המבחן יתבצע בצורת פירוק של חומרים שונים, ויש להקפיד על זמני הפירוק הנדרשים. המבחן יתבצע בצורת פירוק של חומרים שונים, ויש להקפיד על זמני הפירוק הנדרשים.

המבחן נועד לבדוק את הידע וההבנה של המועמד בתחומי הידע הנדרשים למשרת. המבחן יתבצע בצורת פירוק של חומרים שונים, ויש להקפיד על זמני הפירוק הנדרשים. המבחן יתבצע בצורת פירוק של חומרים שונים, ויש להקפיד על זמני הפירוק הנדרשים.

עוגת פירות (לקוח מ"השדה")

החומרים: 4 ביצים

200 גרם סוכר (כוס אחת)

200 גרם מרגרינה

200 גרם קמח (1.3/4 כוס)

1 כפית וניל

פירות העונה - אפרסקים, מישמשים, שזיפים -
פרי אחד, או תערובת פירות.

1. מקציפים את המרגרינה והסוכר עד שהמרגרינה קלה.

2. מוסיפים את הביצים, אחת אחת, תוך הקצפה.

3. מוסיפים את הקמח ומערבבים לעיסה חלקה.

4. מעבירים את העיסה לתבנית אפיה רדודה, 24 x 30 ס"מ.

5. רוחצים את הפירות. שזיפים - משאירים שלמים.

מישמשים - חוצים ומוציאים גלעין.

אפרסקים - קולפים, וחותכים לרבעים או פרוסות.

מניחים את הפירות על גבי הבצק, זה ליד זה, כשהחתך כלפי מעלה.

6. אופים בתנור בחום בינוני, עד שהבצק אפוי (כ-35 דקות).

לאחר האפיה מפזרים אבקת סוכר.

27.8.95

73

מס'

57

דו"ח ישיבת המזכירות מס'

מיום 24.8.95

נוכחים: שמחה, דייב, אריק'ל, ינתן, שבי, אורי א., נעה, רחל א., צביה מיכאל.

חסר: רפי (מילואים)

(1) עיעורו של אריק ארנברג על ההודעה בענין שימוש בכרטיסים מגנטיים בזמן הבדיקה הראשונה של הפרטה בחדר האוכל.
סוכם: הערעור יובא לאסיפה הקרובה.

(2) בקשתה של שר קסדן (ג'קסון) לחזור למשק
כפי שדווח בדו"ח ישיבת המזכירות מ-31.5.95, שר מבקשת לחזור למשק כמועמדת עם שני ילדיה, קייל בן 3 וסול בן 5 חודשים.
אחרי קבלת הסכם הגירושין, חוות דעת של עורכי הדין שלנו ואחרי הסדרים כספיים עם שר. המזכירות תביא לאסיפה את הבקשה.

(3) הארכת שנת החופש של שרי שובל
שרי מבקשת להאריך את החופשה בשנה נוספת.
סוכם: לאשר את הבקשה ולהודיע באסיפה.

(4) תקנון עזרת קרובים
המזכירות אישרה את התקנון. התקנון יובא לאישור האסיפה.

(5) תקציב חצי שנתי
אורי דווח על תוצאות הוצאות קיום חצי שנה. הדו"ח יגיע לתאי החברים.

(6) בקשה להארכת חופש בחו"ל
רג'י מבקשת לצאת לחופש בחו"ל לחודשיים, במקום 18 ימים על פי התקנון. אחרי דיון שבו החברים הביעו את הצורך להגדיר מחדש היבטים שונים של נוהלים ותקנונים בענייני עבודה, הבקשה אושרה ברוב קולות.

(7) תקציב לספורט הישגי
1. נעורים ביקשה תקציב בסך 7,000 ש"ח לשנה זו במטרה לשפר את האימון הנוסף הדרוש לילדים שהשיגו הישגים מיוחדים בספורט, כולל הוצאות ישירות ותיגמול למאמנים. סיכם: מיכאל כהן
סוכם: לאשר את התקציב.

לקראת האספה שתקיים ביום ב' 28.8.95

בקשה של שר קסדן (ג'קסון) לחזור למשק.

הפרטים נמסרו בדו"ח ישיבת המזכירות מס. 48 מיום 31.5.95. מאז יונתן, אריק לינטון ותמר טיפלו בעניין. קיבלנו טיוטה של הסכם הגירושין, שכולל את התנאים הכספיים, ביקורים וכו'. העברנו את הטיוטה לעורכי דין שלנו ואחרי קבלת חוות דעתם, אנו מביאים את אישור חזרתה של שר כמועמדת לאספה/קלפי.

ג'ין, מטעם וו. הקליטה תביא לדיון את הבקשה של מש. ג'ק לוי להתקבל במשק.

אריק הביא ערעור על ההודעה של המזכירות בעניין שימוש כרטיסים מגנטיים גם בשלושת החודשים של הנסיון הראשון של הפרטת ענף המזון. טענתו היא שהאספה החליטה לא להשתמש בכרטיסים מגנטיים עד להחלטה חדשה אחרי הנסיון הראשון ולכן רק האספה יכולה לשנות את ההחלטה.

30 באוגוסט 1995

74

מס'

תקנון עזרת קרובים

הצורך לקביעת תקנון לעזרת קרובים נובע מהקשר המשתנה בין הקיבוץ וחבריו; (מחברה מבוססת על "משפחתיות" הבנות ומוסכמות, לחברה שמבוססת על הסכמים פורמליים). כמו כן, יש לקחת בחשבון את החלטת החברה שקובעת הפרדה בין המיגזר העסקי ובין המיגזר החברתי, וכתוצאה מזאת תקציב סגור להוצאות קיום.

1. תקנון זה אינו מתייחס לכל מקרה שבסמכות וו. ההורים.
 2. חברים אינם זכאים לעזרת קרובים תוך 5 השנים הראשונות מקבלתם לחברות.
 3. בכל מקרה עזרה תינתן לקרובים מדרגה ראשונה בלבד, דהיינו הורים ובנים.
 4. יש לבחון בכל מקרה את התאמת מתן כל העזרה האפשרית בתוך המסגרת הפיזית של הקיבוץ, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה חברתית וכללית.
 5. כמו כן, יש חובה מוסרית, אף במצבנו הכספי הדחוק, לעזור במקרים חריגים לא צפויים, כגון מחלות רציניות לא צפויות, או בעיות של הורים זקנים שהפתרון של הבאתם לקיבוץ אינו אפשרי.
 6. במקרה שיוחלט לתת עזרה במקרה כלשהו, הקיבוץ יעזור לחברים לברר עזרה רשמית מהמוסדות השונים שקיימים.
 7. לאור העובדה שתקציב הקיום נפרד מהתקציב העסקי וסגור, במידה שהחברה תחליט בכל זאת, להעניק עזרה כספית למקרה מסוים, הסכום ירד מהוצאות הקיום.
 8. תהיה פניה ליתר בני המשפחה להשתתף בעזרה.
 9. המוסד המטפל יהיה המזכירות.
- התקנון יובא לאישור האספה/קלפי

גלויות לראש השנה

אנו מנסים כבר כמה זמן להשיג כרטיסי ברכה לראש השנה, במחיר מסובסד או מוזל, עם תמונה של כפר הנשיא. מקווים שיהיו כבר במשרד בשבוע הבא. אם לא נוכל להשיג, נביא כרטיסי ברכה כמו בשנה שעברה. מחיר משלוח גלויה בארץ - 1.00 ש"ח. גלויה לחו"ל לכל ארץ - 1.10 ש"ח.

יש עדיין במזכירות מספר רב של גלויות המודיעות על שינוי מספרי הטלפון ושינוי כתובת. לאחרונה לא ניתן להשיג את חלק ממספרי הטלפון בקיבוץ במספר הישן, ובזק עדיין לא שמו הודעה מוקלטת על השינוי. מי שחשוב לו לעדכן את קרוביו/ידידיו, יוכל לקבל גלויות אלה חינם במזכירות. (כמובן, אפשר באותו הזמן גם להוסיף להן מדבקה עם ברכת "שנה טובה").

צילה
מזכירות טכנית

29/8/95

סכום תמחירי תקציבי קיום 6 - חודשים

הדוח בנוי בשנה האחרונה בצורה אחרת ממה שהיה נהוג בעבר ועל כן הנה כמה הסברים למבנה הדוח:

- א. טור ראשון משמאל - תקציב מקורי שנקבע ואושר ע"י האסיפה.
- ב. טור שני - הוצאות בפועל לחודש האחרון.
- ג. טור שלישי - חלק התקציב לתקופה המצטברת (במקרה שלנו 6 חודשים) + תוספת הצמדה לפי המדד.
- ד. טור רביעי - הביצוע המצטבר + הצמדה.
- ה. טור חמישי - ההפרש בין ביצוע מצטבר לבין תכנית מצטברת.
כאשר יש סוגריים היתה חריגה, וכאשר אין - הסעיף בעודף.
- ו. טור שישי - ההפרש באחוזים. סימן שלילי - חריגה, סימן חיובי - עודף.
- ז. הטור הימני - כמה נותר בתקציב לסוף השנה.
- ח. הנתונים לחודשים 1-5 (ינואר-מאי) תוקנו במהלך השנה ע"י מרכזי ענפים/ועדות לאחר בדיקה. יש מספר רכזים שעדיין לא בודקים ולא מקפידים ובד"כ הטעויות הן לרעתם (עפ"י חוק מרפי). התיקונים לחודש יוני, בכל מקרה, לא הוכנסו לדו"ח ויוכנסו רק בחודש יולי.
בהזדמנות זו אני מזמין כל חבר שלא מסתדר עם הדו"חות שהוא מקבל לבוא אלי לקבלת הסבר.
- ט. יש תמיד פיגור בקבלת נתונים על הוצאות, בעיקר מהמועצה וממשקי תק"ם ולכן יתכן שדו"ח זה ישתנה בהמשך.
- י. לגבי הענפים והועדות השונות:
 - (1) ועדת בריאות מתקצבת לפי השיטה הישנה שבה תשלומי קופת חולים היו חובה והיתה השתתפות מלאה בהוצאות. לאור שינויים במבנה ביטוח לאומי, יש ירידה ניכרת בתשלומי ביטוח לאומי, אך חלק מהירידה בא על חשבון תשלומי תרופות ואישפוזים.
 - (2) על ועדת בנים הוטלו הוצאות הפיצויים בגין הבנין שנשרף ועדיין לא נרשמו הזיכויים שהתקבלו מהביטוח (אם כי חלקם הגדול כבר נתקבל).
 - (3) בתקציב וו. חתונות חסרים כמה זיכויים שהתקבלו ממשפחות בני הזוג.
 - (4) חריגה בתקציב הכולל מבטאת הוצאות מוגברות בתחילת השנה. הרזרבה לא חולקה עדיין והחלטה לגביה תתקבל תוך חודש-חודשיים.
 - (5) חריגות אחרות - נמצאות בטיפול המזכירות.
- יא. מלבד הוצאות קיום מתקצבות, הוגש למזכירות גם דף סיכום הוצאות בלתי מתקצבות.
סה"כ - בתקציבי קיום יש עודף של 195 אש"ח מול התכנית.

אורי א.

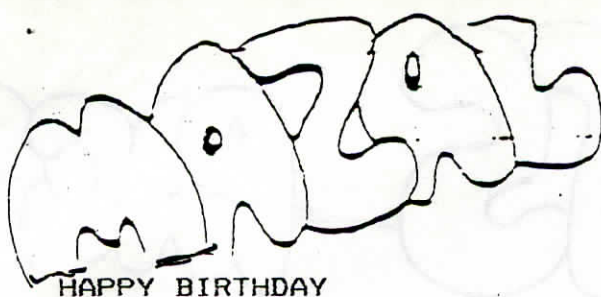
.../.

ובלתי מתוקצב) : 62 :

PARENTS - PAGE

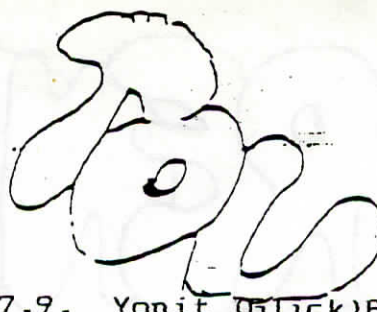
NEWS OF THE WEEK

- * Tommi and Ein-ya were touring Scotland recently, when they saw a notice "Hydro-Electric Pumping Station - Visitors' Centre". They gave in to temptation and had a look. Of course, the place is 'slightly' larger than our own station on the Jordan (160 times our output per day...). When it appeared that Tommi had no ready cash to pay for the entrance tickets, he gave all the workers (about 50 of them) an open invitation to come and visit our "hydro"!
- * The age of computers has reached our little children's library. The children press a button, and presto!, there is a list of subjects they can choose from (from 'animals' to 'holocaust' to 'zoology') all marked according to age-group. Another button, in order to get a list of books by an author they liked, and finally, they can even get a 'map' of the shelves, in order to find the book themselves! Rachel Ginat, who runs the place, says that some of the older children are already helping her to enter new books into the system. Whow!!
- * Last Shabbat 23 of our young swimmers, the 'little fishes', as they are known locally, took part in a competition at kibbutz Amiad. Some of them even got medals, and all of them had a thoroughly good time - with their parents broiling in the sun...
- * I hope you all managed to get to the containers of plums which Gabbi managed to get for us FOR FREE lately. (Do you have any good cake-receipes? I'm sure we should all be delighted to know.
- * In our own fields the maize ('corn' to the Yankees) harvest has just been completed, and the next crop in line is peanuts. Gaddi says the results (in the meantime) look good.
- * The reason the Kindergarten kids were eating in the Dining-Room this week was that their children's house was being renovated. They now have an accoustic ceiling, aluminium-framed windows and a newly white-washed outside wall.

HAPPY BIRTHDAY

- 3.9.95. Dorit Basso
Amir Rosenthal
Eden Nemenoff
Barak Yehudah
- 4.9. Mordecai Ben-Nathan
Hadass Cohen
- 5.9. Vanessa Waisbort
Ya'ir Ben-Ze'ev
Erez Marciano
(grandson -
Gershman\Davis)
Stephanie Rifkind
Dania Chait
(granddaughter)
David Cohen
(grandson)
Brenda Smith
- 6.9. Kalman Lachowitz **60th**
Margalit (Hadar) Shachar
Noam Shein
Alina Farchi
(granddaughter-Waterman)
Avidan Fink
Dean Goldenberg
(grandson- Schwartzman)

- 7.9. Yonit (Glick) Blumenthal
Sari Shuval
Ofra Machiach
Seth Heeres
Rachel Rifkind

- 8.9. Itzik Ben-Dor
Chanita Ben-David
Shlomo Beller
(grandson - Tenna)

- 9.9. Mossy Hame'iri
HAPPY ANNIVERSARY

- 3.9. Mari & Gideon Naveh
Margalit & Eran Shachar

- 5.9. Raymond & Reuven Gutter

- 6.9. Reggie & Jason Pearlson

- 7.9. Rinah & Yoav Eder
Michal & Ruby Hammerschlag

- 8.9. Rachel & Raffi Shayngesicht

- 9.9. Irit & Lior Schwartzman

A BABY GIRL WAS BORN

M A Z A L T O V

to the parents: RITA & ROMAN
and all the family

NEXT FRIDAY NIGHT we have a group of Tcherkessian dancers in the Hall. A family, who have been in the country for a couple of years, and perform folk-dances from all over the world. As this is organised by the District Council, you will have to put your name down on the board if you want a ticket, and you will be charged (big deal-) 5.00 IS.

NETTA has already put up the list for seating-arrangements for the Rosh-Hashana meal, and asks us to put our names down, before the 10th of the month.

As you have no doubt seen on the Electric Notice Board, the laundry will be closed from Monday to Wednesday next week (except for children's clothes). By Thursday morning all should be well. They are whitewashing the place.